

KULTURA / VIJESTI

Martina FILJAK: CSO svojim radom i zalaganjem zaslužuje novu dvoranu

Beskrajno sam zahvalna na toploj dobrodošlici. Od prvog trenutka kada sam stigla u Podgoricu, sve do sada, nakon koncerta, svi su prema meni bili i ljubazni i prijatni. Ne znam kada ću nastupati ponovo u Crnoj Gori, ali sa nadam da ovo nije bio posljednji put, kazala je hrvatska pijanistkinja Martina Filjak nakon koncerta u Crnogorskom narodnom pozorištu.

1

Objavljeno: 11. 03. 2017 - 13:24

Promjenite veličinu teksta:

A A A

Komentari (0)

Ona je sinoć bila gošća *Crnogorskog simfonijskog orkestra* kojim je dirigovao maestro **Bojan Sudić**, koga je podgorička publika navika da čuje sa ovim ansamblom svake godine. Ona je izvela *Koncert za klavir i orkestar u a-molu Roberta Šumana*, te pružila publici izuzetan ugođaj emotivnom interpretacijom ovog popularnog djela iz doba romantizma.

Filjak dalje ističe kako su i pripreme i sam koncert tekli, za nju, veoma prijatno.

- Orkestar je bio kolegijalan i prijateljski, i napravili su velike skokove za 36 sati - od prve preko generalne probe, do samog koncerta. Sve to uz punu podršku dirigenta **Sudića** koji je vrlo dobro - čak izvrsno - shvatio moju koncepciju djela i onoga što sam time htjela da postignem. Jer, Šuman je za mene poseban kompozitor - navela je ona.

Dalje podsjeća kako je i koncert koji je izvela posvećen njegovoj supruzi, prijateljci, muzi i ženi koja ga je najbolje razumjela.

- To je bila **Klara Šuman** koja i danas ostaje ideal velike pijanistkinje koja je izvela neka od najtežih djela repertoara tog vremena, a istovremeno izrodila mnogo djece, putovala na načine koji su nama nezamislivi... Zato i danas zaslužuje naše divljenje - dodala je **Filjak**.

Njeno školovanje i usavršavanje u Austriji i Njemačkoj primjetno je u njoj interpretaciji i odnosu prema samom djelu, a ona precizira da su razlog tome „mentalitet i način življenja sa muzikom koji je drugačiji od onog ruskog“.

- S druge strane, u 21. vijeku nisam veliki zagovornik pijanističkih škola. Smatram da je potpuno prihvatljivo, ako ne i potrebno, na neki način saznati koje su sve pijanističke škole, koji su mogući pristupi muzici, koji su mogući načini saradnje i kontakta sa kompozitorom i orkestrom. U tom znanju i tradiciji, potrebno je pronaći vlastiti put uz instrument, orkestar i kompozitora - smatra sagovornica *Portala Analitika*.

No, ono što će ponijeti sa prvog nasupa u Podgorici svakako je lijep utisak o publici, za koju ističe da je bila veoma topla i prijatna.

- Naravno, govorimo o pozorištu koje akustički ima svoje izazove. Toga sam bila svjesna i prije nego što sam došla u *CNP*. O tome sam pričala i sa članovima orkestra i sa dirigentom... Bila sam veoma srećna kada sam čula da *CSO* dobija novu dvoranu, novi radni prostor, nove instrumente - konkretno klavire - nešto što oni svojim radom i posvećenošću, koje su pokazali protekla dva dana, apsolutno zaslužuju - poručuje **Filjak**.

I zaista - veoma zahtjevnu *Simfoniju broj 2 u D-duru Jana Sibelijusa* izveli su kao da je bila jedina na programu ove večeri.

Naš najveći orkestar naredni nastup sprema za 23. mart. Na posljednjem koncertu prije ovogodišnjeg 16. festivala *A tempo*, solista će biti koncertmajstor *CSO*, **Marko Radonić**.

Prema ranijim najavama, na programu će biti uvertira „Egmont“ **Ludviga van Betovena**, *Koncert za violinu i orkestar Albana Berga* i *Simfonija broj 1 c-mol*, opus 68 **Johanesa Bramsa**.

K.J.

Foto: MCCG/D.Miljanić